

Sånglärka

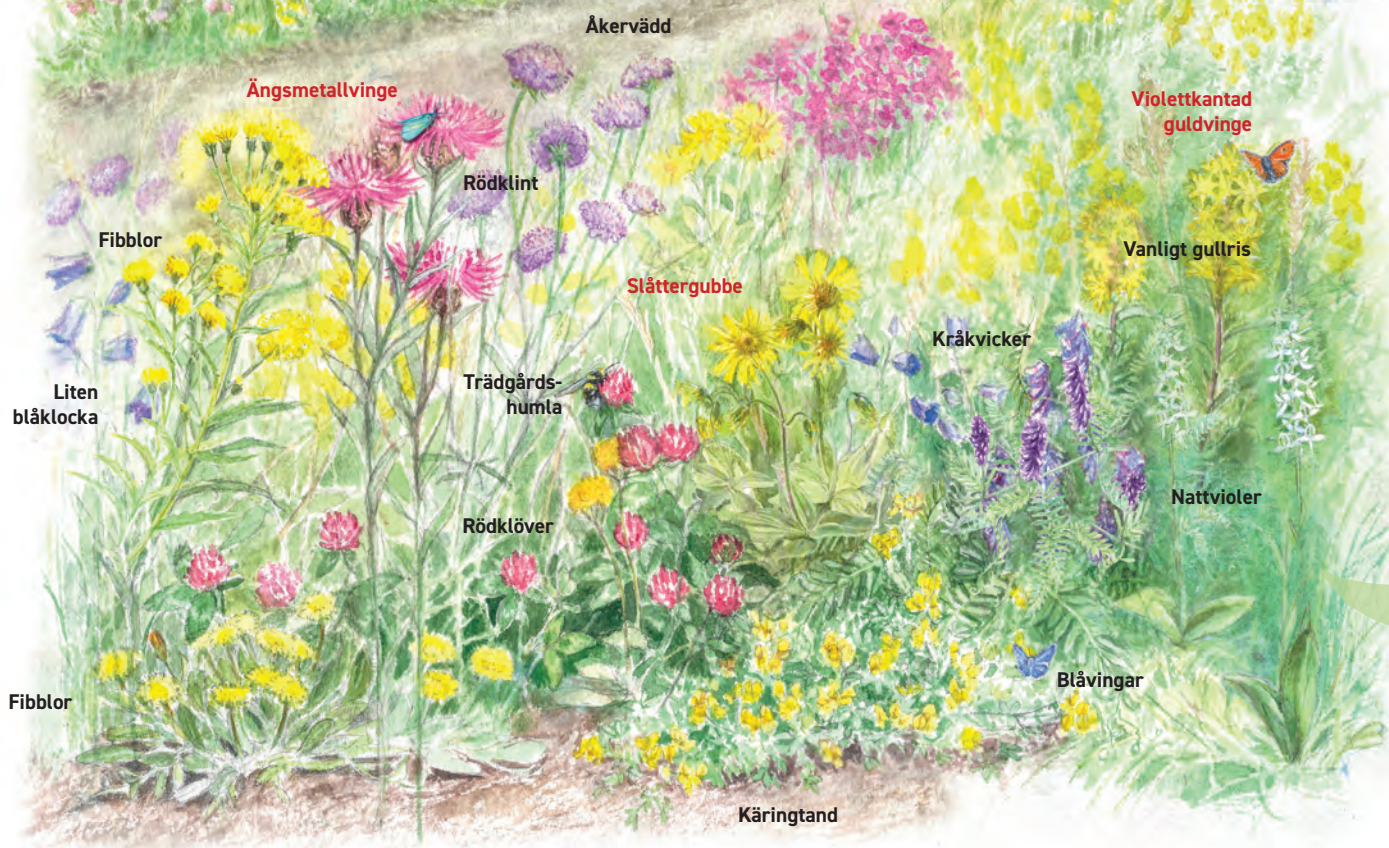
Väggkanterna är många och långa. De går genom alla landskapstyper, de följer breda asfalterade vägar, mindre grusvägar och förgrenar sig ut längs små skogs- eller åker- vägar. I en grön infrastruktur kan de vara både uppehålls- platser och spridningskorridorer för djur och växter.

Slätter är nödvändigt. Men inte kortsnagning från tidig vår till sen höst, utan slätter tidigast i mitten av augusti så blommorna får blomma och insekterna får flyga. Bäst är också om det avslagna bortförs för att undvika gödsel- effekten. Det är nödvändigt att ta hänsyn till mångfalden i en tid när pollinerande och andra insekter försvinner i en oroväckande takt. Deras naturliga platser, ängarna och betesmarkerna överges och växer igen. Väggkanterna blir reträttplatser för många växter och därmed också för in- sekterna. Här hittar vi idag **rödlistade**, hotade arter och signalarter som visar på mångfald.

Vilka sträckor är värdefulla?

Alla väggkanter är inte lika värdefulla. Det gäller att urskilja de blomrika, eller de som redan idag har goda förutsätt- ningar att utvecklas. Trafikverket har inventeringsmetod- er för de blåskyltade, statliga, väggarna. För mindre vägar duger det oftast att helt enkelt betrakta vägen sommartid. I en blomrik väggkant kan finnas många olika arter, men även den med en enda art, t.ex. en matta av fibblor är värdefull.

I väggkanten med åkervädd, blåklocka, slättergubbe, käring- tand, gulmåra, och allehanda fibblor bjuds pollen och nektar hela sommaren. Blommorna avlöser varandra som pollen- och nektargivare. Specialisterna i insektsvärlden hittar också sitt.

En blomrik väggkant i södra eller mellersta Sverige.

En väggkant som denna kan bli byns stolthet!

Åkervädd lockar många insekter, Här med två bra signalarter.

Väddsandbi

Bastardsvärmare